

ÚTÓIRAT, ADVENT IDEJÉN

A *Zempléni Múzsza* felkérésére írott dolgozat, közvetlenül Beke Pál távozása után született egy meglehetősen reménytelennek látszó periódusban. Azóta, hála a *magyarok istenének*, mint ha valamivel derűsebbre váltott volna a *kis haza* meggyötört ábrázata. Az objektív helyzet (ha létezik ilyesmi egyáltalán) sokat nem javult ugyan, de a felszíkázó reménységek nyomán a *szakma* máris szabadabban lélegzik. Az újjászerveződött szabadcsapatok ismét terveket szövögetnek, egymástól elszakadt, egykori szövetségeseik találhatnak egymásra, és mintha csikorogva meglódná, a természetétől fogva mindig fejnehéz, hivatali gépezet is.

Azóta megjelent a szép kiállítású *Saját művelődési otthonunk*, amit Bekepai szakmai végrendeletének is tarthatunk. Ebben összegzi azokat a felhalmozott és kiérlelt tapasztalatokat, amiket hosszú és termékeny munkássága során maradandónak tartott. A szélrózsa minden irányából verbuválódott szerzőtársai a kötetben ugyancsak széles palettáját adják azoknak a szakmai innovációknak, amelyekre hosszú távon lehet(ne) építkezni. Bárcsak a művelődési kormányzat is beérné ennyivel. Esély mindenestre van rá, hiszen fia, a mi Bekemarcink (ma már) ott van a döntéshozók legmagasabb grádicsán, s a szakmai

Lakiteleki emlékpada avatás

intézmények zászlóshajóját is az a sikeres, civil szférából jött Závogyán Magdi kormányozza, aki ugyancsak Beke-tanítványnak mondhatja magát. Új színekkel gazdagodik a *Szín – Közösségi Művelődés*, amely a *Népművelés* kimúlása és a *KÉK* belterjessé szürkülése után a szakma legismertebb fóruma lett. Ígéretes fejlemény, hogy a település- és közösségfejlesztők *második generációja* is színre lépett már szerte az országban a kunbábonyi *Civil Kollégium* műhelyéből frissen kikerülve, Vercseg Ilika, Péterfi Ferenc,

Huszerl József, Mészáros Zsuzsa és a Varga fiúk áldozatos munkálkodása nyomán. S végül, ami e sorok írójának különösen szívügye: elindult a *Kárpát-medencei Népfőiskolai Hálózat* fokozatos kiépítése. Ez az európai mércével mérve is jelentős, kormányzati támogatásban részesülő vállalkozás Lezsák Sándor és a *lakiteleki műhely* elmúlt két évtizedbeli csendes építő munkájának látványos kiterjesztése lesz, amelyben helyet kaphat minden jó szándékú kezdeményezés – ha adatik rá újabb másfél-két dolgos évtized.

Bizunk hát, mert *bizakodnunk kell!* – különösen így advent idején – hogy a *közösségi művelődés* terebélyes *életfája*, amely gyökereit ebbe az ősi televénybe mélyesztette, tovább erősödik, sarjad, és virágot bontó, bő termést hozó ágrendszere szélesen és magasan nyújtózkodik jövőre is, a *pontosan, szépen* járó magyar csillagok alatt.

DR. BALÁZSI KÁROLY magyar és közművelődés szakon szerzett diplomát (ELTE BTK). 1981: egyetemi doktor, ELTE (bölcsettudományok, közművelődés); 1992: közösségfejlesztő posztgr. képzés: University Barnsley, Northern College, U.K. 1975-1978: művelődési központ igazgató, Szob; 1978-1986: főiskolai adjunktus, majd docens, Baja, EJTF; 1987-1992: főiskolai tanár, tanszékvezető, Sáropatak, CTE. Közművelődési Tanszék; 1993-tól Közösségszolgálat Alapítvány Felső-magyarországi rezidense, Bp.-Sáropatak; Óraadó főiskolai tanár (művelődésszervező és média szakosoknak). A Lakiteleki Népfőiskolai A Lakiteleki Népfőiskola stratégiai tanácsadója.